

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy, w składzie orzekającym:

1. Emilia Milewska - przewodnicząca (sprawozdawca)
2. Izabela Woźniak - członek
3. Agnieszka Nogaj - członek

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym, odwołania wniesionego przez Przedsiębiorstwo Projektowania i Realizacji Inwestycji „Archipol” Sp. o.o. z siedzibą we Wrocławiu od decyzji Wójta Gminy Miłkowice z dnia 19 listopada 2024 r., nr ZOP.IV.6220.8.2024, o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Budowa zakładu produkcji biowodoru w gminie Miłkowice” - na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572)

o r z e k a

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniu 28 października 2024 r. do Urzędu Gminy Miłkowice wpłynął wniosek Przedsiębiorstwa Projektowania i Realizacji Inwestycji „Archipol” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji biowodoru w gminie Miłkowice”, planowanego do realizacji na terenie działek oznaczonych w ewidencji gruntów nr 556/2 i nr 556/3, obręb Rzeszotary, gmina Miłkowice.

Planowane zamierzenie inwestycyjne zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 47 i pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.), zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Wójt Gminy Miłkowice decyzją z dnia 19 listopada 2024 r., nr ZOP.IV.6220.8.2024, odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji biowodoru w gminie Miłkowice”.

W uzasadnieniu orzeczenia organ I instancji wskazał, iż dnia 28 października 2024 r. Archipol Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu wystąpiła z wnioskiem do Wójta Gminy Miłkowice o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: „Budowa zakładu produkcji biowodoru w gminie Miłkowice”.

Organ stwierdził, iż planowane zamierzenie inwestycyjne zostało zakwalifikowane przez wnioskodawcę do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 3 ust.1 pkt 47 i pkt 54 lit. b

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839). Do wniosku dołączono informacje o przedsięwzięciu wymienione w art. 74 ust. 1 ustawy ooś.

Dalej organ wskazał, iż zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Następnie organ wyjaśnił, iż zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W omawianym przypadku działki nr 556/2 i 556/3 objęte są miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na podstawie uchwały nr XXXVI/275/2017 Rady Gminy Miłkowice z dnia 7 lipca 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położonego w obrębach wsi Rzeszotary i Dobrzejów. Teren działek oznaczony jest symbolem 2P/U/Pe - tereny zabudowy produkcyjno-usługowej oraz tereny lokalizacji farm fotowoltaicznych.

Organ wskazał, iż szczegółowo przeanalizował zapisy uchwały nr XXXVI/275/2017 i stwierdził, że w § 6 - w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, obowiązują następujące ustalenia: pkt 7 uchwały brzmi: „na obszarze zmiany planu ustala się zakaz lokalizacji biogazowni”. Z treści karty informacyjnej przedłożonej do wniosku wynika, że analizowane przedsięwzięcie polega na budowie od podstaw Zakładu Produkcji Biowodoru (dalej zw. ZPB, Zakład Biowodorowy), o rocznej wydajności produkcji do 3 000 ton skroplonego biowodoru (bio-LH₂), opcjonalnie 7 400 ton skroplonego biometanu (bio-LNG), o zainstalowanej mocy elektrycznej 4,2 MW, wytwarzające ww. produkty z biogazu rolniczego oraz odnawialny skroplony CO₂, odnawialną energię elektryczną z kogeneracji, odnawialne ciepło opcjonalnie chłód oraz poferment wykorzystywany w węźle produkcji nawozów do produkcji nawozów rolniczych. Surowcem do produkcji skroplonego biowodoru będzie biometan produkowany z biogazu rolniczego. Biogaz rolniczy będzie produkowany z surowca rolniczego, pozyskiwanego z sektora rolnego oraz z sektora przetwórstwa rolno-spożywczego. W ramach inwestycji planowana jest również realizacja innowacyjnej linii technologicznej do produkcji nawozów organiczno-mineralnych z pofermentu. Z opisanego przez wnioskodawcę procesu technologicznego planowanego przedsięwzięcia wynika, że biogazownia będzie jednym z elementów technologicznych zaprojektowanego zakładu.

Organ stwierdził, iż z powyższego wynika, że występuje niezgodność planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Kolejno organ podniósł, iż w sytuacji gdy plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, to organ ma obowiązek wobec braku zgodności z planem wydać decyzję odmowną bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko.

Z zachowaniem ustawowego terminu Przedsiębiorstwo Projektowania i Realizacji Inwestycji „Archipol” Sp. z o.o., zwanej dalej: „Spółką” lub „Archipol” wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy.

Spółka zaskarżając przedmiotową decyzję w całości podniosła, iż decyzja opiera się na przesłance, że wnioskowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą nr XXXVI/275/2017 Rady Gminy Miłkowice z dnia 7 lipca 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położonego w obrębach wsi Rzeszotary i Dobrzejów. Niezgodność ta, zdaniem Wójta Gminy Miłkowice, wynika z zapisów § 6 pkt 7 planu miejscowego w brzmieniu: „na obszarze zmiany planu ustala się zakaz lokalizacji biogazowni”.

Jak dalej argumentowała Spółka, w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie podano definicji biogazowni, biometanowni, czy biowodorowni. W polskim prawie istnieje rozróżnienie co to jest biogazownia oraz biowodorownia. Otóż, jak wyjaśniono, „biogazownia”, to zespół urządzeń, które produkują jednocześnie energię elektryczną, ciepłą i nawóz organiczny. Głównym zadaniem jest produkcja biogazu, która następuje w procesie beztlenowej fermentacji metanowej różnorodnych substancji lub odpadów organicznych. Natomiast „biowodorownia” to zespół urządzeń, które produkują z biogazu biometan, a następnie odnawialny biowodór. Biowodór jest jedynym, finalnym produktem w Zakładzie Produkcji Biowodoru.

Spółka wskazała także, iż w listopadzie 2024 r. Sejm RP uchwalił Prawo Wodorowe, nowelizując ustawę o OZE. W grudniu 2024 r. Senat przyjął to prawo bez poprawek i po podpisaniu przez Prezydenta RP weszło ono w życie. Prawo to reguluje kompleksowo rynek wodoru w Polsce, w tym wprowadziło zasady produkcji, przesyłu, dystrybucji i magazynowania wodoru.

Na terenie analizowanego przedsięwzięcia będzie dochodziło do produkcji biogazu, ale wytwarzany biogaz nie będzie służył finalnie do wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej. Będzie on - jako półprodukt wykorzystywany do dalszego przetwórstwa na biometan i finalnie na biowodór.

Głównym zadaniem realizowanym na terenie analizowanego przedsięwzięcia - zgodnie z zapisami w karcie informacyjnej przedsięwzięcia - będzie produkcja skroplonego biowodoru (bio-H₂), skroplonego dwutlenku węgla (bio-CO₂), produkcja odnawialnej energii elektrycznej oraz nawozu organiczno-mineralnego, a nie biogazu. Biogaz będzie jedynie półproduktem wytwarzanym na pewnym etapie procesu produkcyjnego. Nie znajduje uzasadnienia argumentacja, że analizowane przedsięwzięcie jest biogazownią, ponieważ wnioskodawca planuje budowę Zakładu Produkcji Biometanu. Karta informacyjna przedsięwzięcia zawiera bardzo szczegółowe opisy procesu technologicznego, z położeniem nacisku na innowacyjne, przyjazne środowiskowo rozwiązania technologiczno-procesowe. Rozwiązania te nie były dotychczas stosowane w Polsce, a także w Europie. Zaprojektowana instalacja jest bezodpadowa i bezdolorowa. Nie będą stosowane żadne substraty złowne (gnojowica, obornik, itp.) jak to jest powszechne w biogazowniach.

W związku z tym, zdaniem Spółki, analizowane przedsięwzięcie nie wypełnia ww. definicji biogazowni. Nie będzie więc biogazownią. Tym samym nie występuje niezgodność z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego na terenie planowanej realizacji przedsięwzięcia. Nie występuje więc też przesłanka określona w art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, że właściwy organ (tu Wójt

Gminy Miłkowice) wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

W opinii Spółki nie występuje niezgodność przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Zakładu Produkcji Biowodoru w gminie Miłkowice” z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą nr XXXVI/275/2017 Rady Gminy Miłkowice z dnia 7 lipca 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położonego w obrębach wsi Rzeszotary i Dobrzejów.

Analizując wniesione odwołanie, na tle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy ustaliło, co następuje:

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą środowiskową”.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 cyt. ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Stosownie do przepisu art. 60 ustawy środowiskowej Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

Natomiast ustawodawca w art. 73 ust. 1 powołanej ustawy wskazał, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia. Z kolei w art. 74 ust. 1 ustawy środowiskowej określił dokumenty jakie należy przedłożyć do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej. Zgodnie z tym przepisem do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć m. in.:

- w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku, gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69, kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 1);
- w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 2);
- poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie (pkt 3);
- mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a

pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3 (pkt 3a);

- wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a (ust. 6).

Stosownie zaś do art. 80 ust. 2 powołanej ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Podkreślenia wymaga, iż rolą postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań jest ustalenie negatywnych następstw dla środowiska wynikających z realizacji konkretnej inwestycji oraz wskazanie działań, które mają im zapobiec lub je zminimalizować do poziomu zgodnego z prawem. Częścią postępowania środowiskowego jest przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, której celem jest ustalenie, czy zachodzą podstawy do wydania pozytywnej decyzji uprawniającej do realizacji inwestycji. Wskazaną ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się z mocy prawa (obligatoryjnie) dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a można tę ocenę przeprowadzić (fakultatywnie) dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z dyspozycją powołanego wyżej art. 60 ustawy środowiskowej, określono w § 2 i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.).

Przy czym obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań, jest zebranie i ocena materiału dowodowego, który pozwoliłby ustalić wszystkie okoliczności istotne w sprawie (art. 7 i art. 77 k.p.a.). Następnie organ obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.). Ustalenia podjęte przez organ powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji, w której należy wyczerpująco poinformować strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, którymi organ kierował się w toku załatwiania sprawy. Stosownie do art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa.

Sprawa będąca przedmiotem niniejszych rozważań została zainicjowana wnioskiem Przedsiębiorstwa Projektowania i Realizacji Inwestycji „Archipol” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, zwanej dalej także: „Archipol Sp. z o.o.” lub „Spółka”, który wpłynął do Urzędu Gminy Miłkowice w dniu 28 października 2014 r. W przedmiotowym wniosku inwestor zwrócił się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji biowodoru w gminie Miłkowice”, planowanego do realizacji na terenie działek oznaczonych w ewidencji gruntów nr 556/2 i nr 556/3, obręb Rzeszotary, gmina Miłkowice.

Wnioskowane zamierzenie inwestycyjne zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane, określonych w § 3 ust. 1 pkt 47 i pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.).

Z treści przedłożonej karty informacyjnej przedsięwzięcia sporządzonej przez zespół autorów: mgr inż. D. K., dr A. S. i mgr inż. arch. M. G., zwanej dalej „kip” lub „kartą informacyjną”, wynika, iż wnioskowane przez Spółkę przedsięwzięcie, planowane do realizacji na terenie działek nr 556/2 i nr 556/3, obręb Rzeszotary, gmina Miłkowice, ma polegać na budowie od podstaw zakładu produkcji biowodoru o rocznej wydajności produkcji do 3 000 ton skroplonego biowodoru (bio-LH₂) opcjonalnie 7 400 ton skroplonego biometanu (bio-LNG), o zainstalowanej mocy elektrycznej 4,2 MW, wytwarzające ww. produkty z biogazu rolniczego oraz odnawialny skroplony CO₂, odnawialną energię elektryczną z kogeneracji, odnawialne ciepło opcjonalnie chłód oraz poferment wykorzystywany w węźle produkcji nawozów do produkcji nawozów rolniczych. Surowcem do produkcji skroplonego biowodoru będzie biometan produkowany z biogazu rolniczego. Biogaz rolniczy będzie produkowany z surowca rolniczego, pozyskiwanego z sektora rolnego oraz z sektora przetwórstwa rolno-spożywczego. W ramach inwestycji planowana jest również realizacja innowacyjnej linii technologicznej do produkcji nawozów organiczno-mineralnych z pofermentu.

Wyprodukowany z biometanu biowodór będzie skraplany (bio-LH₂) i odbierany przez nabywcę specjalistycznym transportem. Opcjonalnie biowodór, względnie biometan w fazie gazowej, może być zatłaczany do przesyłowej, dedykowanej sieci gazowej średniego/wysokiego ciśnienia, której operatorem jest GAZ-SYSTEM lub Polska Spółka Gazownictwa (PSG).

W procesie produkcji biometanu będzie wychwytywany gazowy „zielony” dwutlenek węgla i następnie skraplany do CO₂, opcjonalnie planuje się produkcję suchego lodu z CO₂. W ramach inwestycji planowana jest również realizacja innowacyjnej linii technologicznej do produkcji nawozów organiczno-mineralnych wykorzystującej do produkcji poferment z wygazowania surowców rolniczych (kip str. 9).

Przedstawiając w karcie informacyjnej rodzaj zastosowanej technologii na str. 15 autorzy opracowania wyjaśnili, że w ramach projektowanego zakładu będzie prowadzony proces mikrobiologicznego przekształcania masy organicznej zawartej w roślinnych surowcach pochodzenia rolniczego (jak np. kiszonka sorgo, z Miscanta, słoma zbożowa itp.) do biogazu rolniczego, to jest mieszaniny głównie metanu i dwutlenku węgla.

Biogaz będzie następnie poddawany procesowi oczyszczania i separacji w celu wytworzenia biometanu w stanie gazowym. Biometan w stanie gazowym będzie przetwarzany na biowodór, czyli klasyfikowany zgodnie z Prawem Wodorowym – jako „odnawialny wodór produkowany z OZE”. Biowodór będzie produkowany w technologii „reformingu parowego”. Do produkcji biowodoru wykorzystana będzie: a) para technologiczna, stanowiąca odpad w procesie produkcji nawozów organiczno-mineralnych z pofermentu w węźle produkcji nawozów; b) odnawialne ciepło, odzyskiwane w zakładzie z węzła produkcji biometanu, z węzła kogeneracji (siłownia AK) oraz z węzła produkcji nawozów.

Jak wyjaśniono dalej w kip, w przypadku decyzji inwestora o produkcji tylko biometanu, będzie on skraplany (do bio-LNG), czasowo magazynowany w specjalistycznych zbiornikach i odbierany raz na dobę specjalistycznym transportem (cysterną). Opcjonalnie biometan gazowy może być zatłaczany do sieci gazowej średniego ciśnienia. Natomiast odseparowany z biogazu rolniczego dwutlenek węgla (CO_2) będzie skraplany, czasowo magazynowany w specjalistycznym zbiorniku i odbierany przez nabywcę dwa razy na dobę specjalistycznym transportem (cysterną). Opcjonalnie można przetwarzać gazowy CO_2 na „suchy lód”. Odrębna część biogazu po odsiarczeniu i osuszeniu będzie zużywana w agregatach kogeneracyjnych w celu produkcji odnawialnej energii elektrycznej, ciepła opcjonalnie chłodu. Część produkowanej w agregatach kogeneracyjnych odnawialnej energii elektrycznej będzie wykorzystywana na potrzeby procesu technologicznego w zakładzie, zabezpieczając zapotrzebowanie na energię w 100%, natomiast nadwyżka będzie odprowadzana do krajowej sieci energetycznej, poprzez linię SN.

Z karty informacyjnej wynika, iż proces technologiczny w zakładzie produkcji biometanu i wodoru będzie przebiegał w siedmiu etapach:

- Etap I - przygotowanie odpadowych substratów wraz z komponentami do procesu wygazowania w węźle przygotowania substratów hali technicznej zakładu,
- Etap II - produkcja biogazu rolniczego w fermentorach (ZKF) zasilanych substratem,
- Etap III - oczyszczanie, osuszanie i sprężanie biogazu i tłoczenie go do stacji produkcji biometanu,
- Etap IV - produkcja biometanu z biogazu rolniczego o parametrach minimum porównywalnych do gazu ziemnego (przewyższających gaz zaazotowany) opcjonalnie do gazu ziemnego (przewyższający gaz zaazotowany), opcjonalnie sprężenie i tłoczenie biometanu do lokalnej sieci gazowej; opcjonalnie jego skraplenie w stacji skraplania biometanu na bio-LNG, odzysk CO_2 i jego skraplenie w stacji skraplania CO_2 i czasowe magazynowanie w zbiornikach na skroplony CO_2 , opcjonalnie bezpośrednio po separacji CO_2 z biogazu rolniczego produkcja suchego lodu,
- Etap V - produkcja skroplonego biowodoru (bio-LH₂) z biometanu w technologii reformingu parowego;
- Etap VI - produkcja energii odnawialnej, odnawialnego ciepła w agregatach kogeneracyjnych zasilanym biogazem rolniczym;
- Etap VII - przygotowanie pofermentu (odpadu z procesu wygazowania roślinnych surowców rolniczych) i jego przetwarzanie na nawóz organiczno-mineralny w węźle produkcji nawozów ulokowanym w hali technicznej zakładu biowodorowego.

W ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ I instancji, kierując się dyspozycją powołanego wyżej art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej, podjął czynności

w celu ustalenia, czy wnioskowane przez Archipol Sp. z o.o. przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami obowiązującego na tym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego uchwałą nr XXXVI/275/2017 Rady Gminy Miłkowice z dnia 7 lipca 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębach wsi Rzeszotary i Dobrzejów, gmina Miłkowice (Dz. Urz. Woj. Doln. z dnia 18 lipca 2017 r., poz. 3331).

Według bowiem powołanego wyżej art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (poza wyjątkami wynikającymi z tego przepisu, które nie dotyczą niniejszej inwestycji), jeżeli plan ten został uchwalony.

Podkreślenia wymaga, iż zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa sądów administracyjnych, skoro z treści art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe (por. wyrok NSA z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II OSK 2460/16, wyrok NSA z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt II OSK 1093/17, wyrok NSA z dnia 23 sierpnia 2019 r., sygn. akt II OSK 2354/17 oraz wyrok NSA z dnia 22 czerwca 2020 r., sygn. akt II OSK 329/20).

Co również istotne, zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego stanowią uzasadnione ograniczenie prawa własności, które nie jest prawem o charakterze absolutnym i może podlegać ograniczeniom ustawowym (art. 64 § 3 Konstytucji RP). Tego rodzaju ograniczeniem są przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które stanowią upoważnienie do uchwalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Konsekwencją tego jest ustawowy obowiązek zgodności przedsięwzięcia z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynikający z art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W sprawie będącej przedmiotem niniejszych rozważań organ I instancji stwierdził, iż wnioskowana inwestycja nie jest zgodna z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego uchwalonym powołaną wyżej uchwałą nr XXXVI/275/217 Rady Gminy Miłkowice z dnia 7 lipca 2017 r.

Analizując zapisy planu Kolegium doszło do przekonania, iż Wójt Gminy Miłkowice zasadnie uznał, że wnioskowane przez Archipol Sp. z o.o. przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Z zapisów powołanego wyżej planu miejscowego wynika, iż działki na których inwestor planuje zrealizować budowę zakładu produkcji biometanu, tj. działki nr 556/2 i nr 556/3, obręb Rzeszotary, gmina Miłkowice położone są na obszarze oznaczonym symbolem 2P/U/Pe - tereny zabudowy produkcyjno-usługowej oraz tereny lokalizacji farm fotowoltaicznych (§ 15 ust. 16 pkt 1 uchwały). Stwierdzić także należy, iż z ustaleń ogólnych zawartych w Rozdziale 2 tej uchwały wynika, iż na obszarze zmiany planu ustala się zakaz lokalizacji biogazowni (§ 6 pkt 7 uchwały).

W przedmiotowej sprawie inwestor na terenie działek nr 556/2 i nr 556/3, obręb Rzeszotary, gmina Miłkowice, planuje budowę zakładu do produkcji biowodoru. Z opisu procesu technologicznego w zakładzie produkcji biowodoru wynika, iż będzie on przebiegał w siedmiu etapach. Jednym z etapów będzie produkcja biogazu rolniczego w fermentorach zasilanych substratem rolniczym.

Kolegium wyjaśnia, iż zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. z 2023 r., poz. 1597) pod pojęciem biogazowni rolniczej należy rozumieć - instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii służącą do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego.

Stosownie zaś do art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1361 z późn. zm.) pod pojęciem biogazu należy rozumieć gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów. Natomiast według art. 2 pkt 3c tej ustawy, pod pojęciem biometanu należy rozumieć gaz uzyskany z biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego, poddanych procesowi oczyszczenia, wprowadzany do sieci gazowej lub transportowany w postaci sprężonej albo skroplonej środkami transportu innymi niż sieci gazowe, lub wykorzystany do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu.

W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 20 z późn. zm.) w art. 2 ust. 3 lit. b) w ramach definicji biokomponentów zawarto także definicję biowodoru. Zgodnie z tym przepisem biowodor to wodor wytworzony z biomasy, w tym również wytworzony z biometanu.

Zatem z powyższych przepisów wynika, iż biowodor powstaje z biogazu, natomiast biogaz jest wytwarzany w biogazowni.

Spółka w odwołaniu stwierdziła, iż planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami planu miejscowego. Jak wyjaśniła, na terenie wnioskowanego przedsięwzięcia będzie dochodziło do produkcji biogazu, ale wytwarzany biogaz nie będzie służył finalnie do wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej. Będzie on, jako półprodukt, wykorzystywany do dalszego przetwórstwa na biometan i finalnie na biowodor.

Z takim stanowiskiem, zdaniem tut. Kolegium, nie można się jednak zgodzić, bowiem z opisanego rodzaju stosowanej technologii we wnioskowanym przedsięwzięciu wynika, iż biogazownia będzie jednym z elementów technologicznych zaprojektowanego zakładu. Zdaniem Kolegium, skoro w ramach wnioskowanej inwestycji powstanie biogazownia do produkcji biogazu, który następnie zostanie wykorzystany do produkcji biowodoru, to takie przedsięwzięcie jest niezgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego powołaną wyżej uchwałą nr XXXVI/275/217 Rady Gminy Miłkowice z dnia 7 lipca 2017 r., która zakazuje lokalizowania biogazowni na terenie objętym planem.

W tych okolicznościach faktycznych i prawnych stwierdzić należy, iż projektowane przez Przedsiębiorstwo Projektowania i Realizacji Inwestycji „Archipol” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu przedsięwzięcie jest niezgodne z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W konsekwencji powyższego, mając na względzie przepis art. 80 ust. 2 ustawy

środowiskowej, należało odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań ze względu na niezgodność lokalizacji wnioskowanej inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zatem należało utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

Decyzja jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy, Pl. Słowiański 1, 59-220 Legnica. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 935 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a, skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Wpis stały od skargi wynosi 200 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§ 2).

Otrzymują:

1. Przedsiębiorstwo Projektowania
i Realizacji Inwestycji „ARCHIPOL”
Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu
2. J W
3. G G
4. I G
- 5 Szarotka Park Sp. z o.o. z siedzibą
w m. Kępy
6. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa
w Warszawie
7. Skarb Państwa – Starosta Legnicki
8. Gmina Miłkowice
9. Wójt Gminy Miłkowice
10. a/a.

podpisy członków składu
orzekającego Kolegium:

1.....

2.....

3..... A. Nagaj

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy z siedzibą w Legnicy, pl. Słowiański 1, informuje, że przetwarzanie Państwa danych osobowych odbywa się zgodnie z przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych – RODO (Dz.U. UE.L. z 2016 r. nr 119, str. 1). Szczegółowe informacje o zasadach przetwarzania Państwa danych osobowych oraz o przysługujących Państwu prawach z tym związanych znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej pod adresem <https://skolegnica.ibip.wroc.pl/> w zakładce Ochrona danych osobowych.